

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2Csp/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120317226
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:6120317226.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2021:6120317226.6
2Csp/51/2020-205
6120317226

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, JUDr. Mária Tvrdíková, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným X.) Dušan Gľuz, nar. X.X.XXXX, bytom Nižný Orlík X, XXX XX Nižný Orlík a X. Jana Gľuzová, nar. X.X.XXXX, bytom Nižný Orlík X, XXX XX Nižný Orlík, obaja zastúpení advokátom JUDr. Petrom Vachanom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 1.228,77 Eur s prísl. takto

r o z h o d o l :

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz na zaplatenie sumy vo výške 1.228,77 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 136,53 Eur od 21.6.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.7.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.8.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.9.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.11.2017, zo sumy 136,53 Eur od 21.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.1.2018 do zaplatenia a zo sumy 136,53 Eur od 21.2.2018 do zaplatenia

2. Žalobu odôvodnil tým, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 uzatvorila so žalovanými dňa 21.2.2008 Zmluvu č. 621196915, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca

poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy. Ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky, ktorá bola na neho postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2019, predstavovala pohľadávka sumu vo výške 2 023,78 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.415,14 Eur, z riadneho úroku vo výške 426,68 Eur, z úroku z omeškania vo výške 181,96 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Podľa Zmluvy postupca poskytol žalovaným úver vo výške 9.958,18 Eur, ktorý mali žalovaní splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 136,53 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.03.2008 a s konečnou splatnosťou dňa 20.02.2018. V tomto konaní si uplatňuje splátky úveru splatné od 20.06.2017 do 20.02.2018 v počte 9 a celkovej výške 1.228,77 Eur (9 x 136,53 Eur = 1.228,77 Eur). Žalovaní po postúpení pohľadávky nevykonali žiadnu úhradu. Zároveň si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni splatnosti každej splátky úveru samostatne.

3. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol v spore v upomínacom konaní platobným rozkazom sp. zn. 36Up/1137/2020 dňa 29.6.2020. Vzhľadom k tomu, že žalovaní podali proti uvedenému platobnému rozkazu odpor a žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejedanie veci podľa CSP, v súlade s § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. sa platobný rozkaz zrušil a v konaní pokračuje tunajší súd.

4. Žalovaní v odpore uviedli, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru, ktoré musia obsahovať zmluvný úrok a všetky poplatky spojené s poskytnutím úveru, bez ohľadu na to, či tieto poplatky budú alebo nebudú zohľadnené pri výpočte RPMN. Právny predchodca žalobcu použil pri výpočte RPMN nesprávny údaj o celkových nákladoch, čo má za následok aj nesprávny výpočet RPMN. Poukázali na rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26.02.2019 sp. zn. 5Co/234/2018, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10Csp/78/2017 - 116 zo dňa 29.1.2018, ktorým bola zmluva o úvere pre neuvedenie správneho údajov o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru a pre nesprávny údaj o RPMN vyhodnotená ako bezúročná a bez poplatkov.

5. Ďalej v odpore uviedli, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Podľa ich názoru údaj o úrokovej sadzbe ako „premenlivá“, 10,45% p.a. v deň uzatvorenia úverovej zmluvy" je nedostatočný, nakoľko zmluva musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu. Preto aj z uvedeného dôvodu majú za to, že zmluva o úvere je jednoznačne bezúročná a bez poplatkov.

6. Ďalej tiež uviedli, že súčasťou žalobného návrhu nie je výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spolu s doručenkou a preto zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt a teda v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu zo dňa 31.7.2020 uviedol, že celková výška spotrebiteľského úveru predstavuje sumu vo výške 300.000,- Sk, ktorá bola žalovaným poskytnutá. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu vo výške 199.965,90 Sk, ktorá pozostáva z nákladov spotrebiteľa v zmysle § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru (300.000,- Sk) a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (199.965,90 Sk) predstavuje celkovú čiastku, ktorú musí žalovaný zaplatiť vo výške 499.965,90 Sk. Pri výpočte, pomocou spočítania všetkých predpísaných úhrad, je potrebné postupovať nasledovne: 783,80 Sk + 60,- Sk (úrok + poplatok v zmysle čl. I bodu 4 Zmluvy) + 119 x 4.113,- Sk (splátky splatné od 20.03.2008 do 20.01.2018) + 1 x 3.976,10 Sk (splátka splatná 20.02.2018 v zmysle bodu 5.5.3 Úverových podmienok) + 1 x 5.699,- Sk (spracovateľský poplatok) = 783,80 Sk +

489.447,- Sk + 3.976,10 Sk + 5.699,- Sk = 499.965,90 Sk. Po prepočítaní na percentá a po zaokrúhlení na dve desatinné miesta, dostaneme RPMN vo výške 12,04 %.

8. Žalobca ďalej poukázal na to, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Poukázal na to, že žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a boli jeho právnym predchodcom opakovane vyzvaní na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 22.08.2019, ku ktorej pripojil kópiu podacieho hárku, ktorá preukazovala doručovanie tejto výzvy. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá jeho aktívnu legitímáciu na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

9. Žalovaní k písomnému vyjadreniu žalobu podaním zo dňa 7.10.2020 uviedli, že žalobca si skompenzoval poplatok v sume 5.699,- SK už na úvod zmluvného vzťahu a takto ukrátil spotrebiteľa o skutočnú výšku dojednaného spotrebiteľského úveru. Ide o neprípustný postup v rozpore so záverom Súdneho dvora EU vo veci C-377/2014, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Uvedený následok má konzekvence tak čo do údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, tak aj o úrokovej sadzbe a v konečnom dôsledku čo do výšky splátok. Všetky tri uvedené údaje totiž vychádzali z nesprávnej výšky spotrebiteľského úveru. Žalobca pri výpočte vyššie uvedených údajov vychádzal z istiny aká je uvedená v Zmluve, t. j. 300.000,- SK a nie 294.301,-Sk, teda reálnej sumy, ktorá bola žalovanému zo strany žalobcu poskytnutá.

10. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 3.11.2020 uviedol, že v zmysle čl. I Zmluvy sa žalovaní zaviazali uhradiť jednorazovo Spracovateľský poplatok z prostriedkov úveru vo výške 5.699,- Sk (189,17 Eur) a taktiež aj v prípade omeškania zaplatiť poplatok za upomienku vo výške 25,- Eur. Žalovaní dňa 21.02.2008 čerpali peňažné prostriedky v celkovej výške 9.958,18 Eur a z poskytnutého úveru uhradili sumu v celkovej výške 16.647,18 Eur. Postúpená istina tak predstavuje sumu 1.415,14 Eur.

11. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

12. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s., Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653 uzatvoril so žalovanými Zmluvu o splátkovom úvere č. 0621196915 dňa 21.2.2008, na základe ktorej poskytol žalovaným spotrebný úver- bezúčelový vo výške 300.000 Sk (9.958,18 Eur), ktorý sa žalovaní zaviazali splácať vo výške 4.113,- Sk (136,53 Eur) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.3.2008 a poslednej splátky dňa 20.2.2018 s premenlivou úrokovou sadzbou 10, 45 % ročne v deň uzavretia úverovej zmluvy. Bola uvedená RPMN vo výške 12,04 %, celkové náklady spojené s úverom 199.965,90 Sk (6.637,65 Eur).

13. Listom zo dňa 22.8.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 22.8.2019 vo výške 1.957,89 Eur. Zároveň ich upozornil, že v prípade, ak dlžnú sumu neuhradia, je oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe.

14. Listom zo dňa 10.12.2019 právny predchodca žalobcu žalovaným oznámil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1014/2019/CE uzavretej dňa 9.12.2019 postúpil pohľadávku spolu s prísl. a právami akéhokoľvek zabezpečenia na žalobcu.

15. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l 82 až 110) ak aj z písomného podania žalobcu zo dňa 3.11.2020 (č.l. 155) je zrejmé, že žalovaní na poskytnutom úvere uhradili celkom jednotlivými splátkami sumu 16.647,18 Eur.

16. Právny predchodca žalobcu je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov z vlastných peňažných zdrojov. Žalovaní sú fyzickými osobami - nepodnikateľmi. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 258/2001 z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a násl.).

17. Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 3 ods. 1 a 2 ZoSÚ, veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

19. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

21. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a)...poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písmen a/,b/,d/ až j/,k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto

zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo aj boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

25. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v prospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

27. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. „formulárové zmluvy“). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

29. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. 0621196915 dňa 21.2.2008, na základe ktorej poskytol žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 300.000,- SK (9.958,18 Eur). Spracovateľsky poplatok bol vo výške 5.699,- Sk (189,17 Eur) ktorý bol uhradený z prostriedkov úveru, teda žalovaným bol reálne poskytnutý úver vo výške 9.769,01 Eur (9.958,18 - 189,17). Žalovaní sa zaviazali splácať predmetný úver v mesačných splátkach vo výške 4.113,- Sk (136,53 Eur) v počte 120. Z poskytnutého úveru žalovaní doposiaľ celkom zaplatili sumu 16.647,18 Eur.

30. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v cit. zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ, uvedenie výšky, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

31. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere č. 0621196915 je však možné konštatovať, že v predmetnej úverovej zmluve absentuje rozlíšenie splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ). Zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie. Z uvedeného dôvodu preto súd uzavrel, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Preto ani platba žalovaných nemala byť započítaná na úhradu úrokov, ale mohla byť v celom rozsahu započítaná iba na úhradu úverovej istiny, t. j. sumy, ktorú žalobca žalovaným reálne poskytol. Vzhľadom na to, že žalovaní zaplatili celkom sumu 16.647,18 Eur, bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá.

32. Klausula objasňujúca špecifikáciu splátok úveru nielen podľa istiny, ale aj úrokov a poplatkov má význam, aby bol jasný údaj, z čoho splátka pozostáva, či splátka obsahuje aj poplatky, či neobsahuje poplatky, ktoré nemajú byť zaradené do RPMN, či ide o amortizované splácanie alebo bez amortizácie, alebo údaj o tom, v ktorých splátkach je výlučne istina a v ktorých len poplatky (pri niektorých typoch úverov sú zmluvy formulované tak, že najprv sa splácajú výlučne úroky a v poslednej splátke istina) a podobne.

33. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti okrem všeobecných (§ 43 OZ) musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 4 ods. 2 písm. i/ sa uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb upozornením

na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretie zmluvy medzi stranami sporu bola aj suma, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová suma, počet a termíny splátok sa viažu ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade zmluva o úvere, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými obsahovala len výšku, počet a termíny anuitnej splátky a to v sume 4.113,- Sk (136,53 Eur).

34. Ďalší nedostatok v zmluve, pre ktorý je poskytnutý uver bezúročný a bez poplatkov je to, že v zmluve neboli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 4 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). Podľa názoru súdu táto náležitosť v zmluve absentuje. V zmluve bolo potrebné uviesť všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť aj matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Inak by spotrebiteľ nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť zmluvy. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v zmluve posúdil správnosť tejto náležitosti zmluvy.

35. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

36. V konaní žalobkyňa vzniesla námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt.

37. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že konečná splatnosť úveru poskytnutého na základe zmluvy zo dňa 21.2.2008 nastala splatnosťou jej poslednej splátky dňa 20.2.2018. Pohľadávka bola žalobcovi postúpená na základe oznámenia o postúpení zo dňa 10.12.2019. Súd dospel k záveru, že v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými, teda došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a žalobca má vo veci aktívnu legitímáciu.

39. Pokiaľ ide o poplatky za správu úveru (rozhodnutie Bundesgerichtshof zo 7.6.2011 č. AZ XI. ZR 388/10) tieto súd zamietol ako neprijateľné zmluvné podmienky. Poplatky za správu úveru sú podľa názoru súdu pokryté v zmluve o dojednanom úroku (odplate) za úver. Poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou a preto nepredstavuje dojednanie sa ceny. Správa úveru je predovšetkým v záujme banky ako veriteľa a nemá rozumnú ekonomickú opodstatnenosť ich znášanie spotrebiteľom.

40. Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 9.958,18 Eur, pričom žalovaní jednotlivými splátkami zaplatili celkom sumu 16.1647,18 Eur a vzhľadom na bezúročnosť poskytnutého úveru zaplatili viac ako mali. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

41. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania. Žalovaným bol v konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu súd priznal

nárok na plnú náhradu trov konania (100 %). O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 21. júna 2021

JUDr. Mária Tvrdiková
sudca

r o z h o d o l :